DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

CIGARETTEPIGEN

PROGRAMMER CREDITS MM.

Cigaretpigen

En Kvindes Skæbne,

fortalt i

3 Akter = 50 Afdelinger.

Af

Hans Jäger.

I Titelrollen

KAREN SANDBERG,

som spillede Hovedrollen i den største Films-Sukces, Verden nogensinde har set, nemlig DET HEMMELIGHEDSFULDE X.

OPTAGET AF

NORDISK FILMS KOMP.

Holger-Madsen

1309

A/S »FOTORAMA«
eier Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

Det er længe siden, en Film har været bygget over et saa brillant Emne og spillet med saa god og lødig Kunst, som Cigaretpigen.

Derfor vil den ogsaa allevegne blive set med største Interesse, og den vil samle de fulde Huse, som skal til for at fastslaa Heldet — det Held, som altid følger Nordisk Films Compagni!

PERSONERNE:

Anesto Moreno, Direktor for en Cigaretfabrik
Hr. Franz Skondrup.
Fernandez, hans Søn . . . . . Hr. Robert Schmidt.
Schmalensky, Formand paa Fabriken
Hr. Knud Rassow.
Ina Schmalensky, hans Moder . . Fru Marie Dinesen.
Anita Lorgas, Cigaretarbejderske
Fru Karen Sandberg.
Carmen, kaldet „Kolibrien“ . . . . . Frk. Stella Lind.
Pedro Delmart, Kunstmaler . . . Hr. Torben Meyer.

AFDELINGERNE:

1. Paa Direktør Morenos store Cigaretfabrik.
2. Den smukke Anita.
3. Don Juan'en Fernandez.
4. Formanden paa Fabriken, Schmalensky.
5. Et fattigt Hjem.
6. Den dovne og fordrukne Fader.
7. Anita maa ved sit Arbejde opretholde hele Hjemmet.
8. Schmalensky er lidenskabeligt forelsket i Anita.
9. Det første virkelige Møde mellem Anita og Fernandez.
10. En gylden, men løgnagtig Ordstrøm!
11. Formandens Advarsel.
12. „Jeg elsker dig ikke!"
13. Dagen efter.
14. Fernandez gør sig et Ærinde paa Fabriken.
15. Brevet.
16. Aftalen og Stævnemødet.
17. Om Aftenen.
18. Schmalensky følger efter hende.
19. Paa Restauranten.
20. Et lystigt Gilde.
21. Schmalensky!!!
22. Anita bliver daarlig.
23. Hjemme igen, men syg og sengeliggende.
24. Hendes Plads paa Fabriken besættes af en anden.
25. Ilde Medfart i Hjemmet af den fordrukne Fader.
26. Salome-Billedet.
27. Kolibrien søger Plads.
28. Antaget.
29. „Vi har ikke Brug for Dem,".
30. „Kolibrien" og Fernandez bliver hurtigt gode Venner.
31. Anita maa søge Arbejde som Model til Salome-Billedet.
32. Schmalenskys Hoved!!
33. Anita maa tigge om Arbejdet.
34. „Bliv min Hustru."
35. Anita faar atter Plads paa Fabriken.
36. „Lad mig faa min gamle Siddeplads."
37. Rivalinderne.
38. Kampen.
39. „Kolibrien" saares.
40. Vist bort.
41. Annoncen.
42. Hos „Kolibrien".
43. Selv Hr. Fernandez for kostbar!
44. Uenigheden vokser.
45. Anita søger Pladsen.
46. En Overraskelse.
47. Revolveren.
48. Skudet rammer Fernandez.
49. „Jeg takker dig Gud, at du skaanede mig for at øve denne Gerning."
50. Anita og Schmalensky forenede!

Paa Direktør Morenos store Cigaretfabrik, der beskæftiger Hundreder af Kvinder, arbejder ogsaa den unge — og usædvanlig smukke Anita Lorgas. Anita har tidligt lært at vide, hvad det vil sige at være født paa Livets Skyggeside. Allerede som Barn har hun maattet være ude blandt fremmede for at tjene Penge, og nu — da hun er voksen — er det hovedsagelig hende, der opretholder Hjemmet og forsørger sin gamle, udslidte Moder og sin fordrukne Fader. De eneste Mennesker, hun omgaas, er hendes blinde Tante og hendes Fætter, Polakken Schmalensky, der er lidenskabeligt forelsket i hende. Anita sætter megen Pris paa sin Fætter, men hun elsker ham ikke, og naar hun alligevel halvt om halvt har givet ham sit Ja, er det dels af Medlidenhed med den alvorlige og kejtede Mand og dels, fordi hun endnu ikke har truffet nogen anden, der har faaet hendes Hjerte til at banke.

Saa sker det en Dag, at hun lærer Fernandez Moreno at kende. Fernandez, der er Direktør Morenos eneste Søn, har paa Fabriken allerede tidligere lagt Mærke til Anita, hvis fremmedartede Skønhed har gjort et stærkt Indtryk paa ham, men han har hidtil ikke kunnet finde Lejlighed til at nærme sig den tilbageholdne unge Pige. Da Tilfældet nu fører ham sammen med hende, griber han straks Chancen og forklarer hende i glødende Ord, hvilket Indtryk hun har gjort paa ham — og hvor lykkelig hun vil gøre ham, hvis hun vil give ham Lov til at lære hende nærmere at kende. Anita, der føler sig svag og usikker overfor den unge, elegante Verdensmand, som er absolut

Karen Sandberg.

Kontrast til den klodsede Schmalensky, har ikke Mod til at vise ham tilbage. Hun aner jo ikke, at Fernandez i Virkeligheden er en samvittighedsløs Slyngel, der trods sin unge Alder allerede har haft et Utal af Elskovseventyr, og som uden Skrupler støder en Kvinde fra sig, saa snart han er begyndt at blive ked af hende. Men for Anita staar han som Indbegrebet af Skønhed og Godhed. Hun kan ikke andet end føle sig stolt og smigret over at vide sig elsket af en Mand, der staar saa højt over hende i social Henseende, og da han en Dag anmoder hende om et Stævnemøde, faar han ikke Afslag.

Schmalensky, der er Formand paa Morenos Fabrik, mærker snart, at Anita er ved at glide fra ham. Han advarer hende mod at indlade sig med den letsindige Fernandez og bønfalder hende om at blive hans — Schmalenskys — Hustru, saa han kan sikre hende mod alle Efterstræbelser. Anita siger bedrøvet, at hun er ked af at forvolde ham Sorg, men gifte sig med ham kan hun ikke, da hun ikke elsker ham.

Samme Aften mødes hun med Fernandez, og paa en Kafé træffer de sammen med en af hans Venner, Kunstmaler Delmart og dennes Veninde og Model, en meget livlig ung Dame, der er bedst kendt under Navnet „Kolibrien". Schmalensky er imidlertid fulgt efter dem, og med Sorg i Hjertet ser han Anita — glad og løssluppen i det muntre Selskab. Kunstmaleren er meget betaget af Anita og tigger hende om at staa Model for ham. Han har længe tænkt paa at male et Salome-Billede, men først nu mener han at have fundet den Kvinde, han kunde tænke sig at bruge som Model til Billedet. Anita ryster leende paa Hovedet. At staa Model var det sidste, hun kunde tænke sig at gøre.

Da Stemningen er paa sit højeste, ser Anita pludselig Schmalenskys sorgfulde og bebrejdende Øjne rettet mod sig fra Portiererne, der hænger for Døren til Restauranten. Hun farer op med et Skrig. De andre, der ikke har set noget og derfor ikke forstaar Grunden til hendes Ophidselse, søger at berolige hende og overbevise hende om,

at der ikke staar nogen skjult bag Portiererne. Efterhaanden falder hun saa atter til Ro og deler snart de andres Anskuelse, at det er hendes Nerver, der har spillet hende et Puds.

Men da viser Synet sig atter for hende. Denne Gang ser hun Schmalenskys blege Ansigt presset mod Ruden — og syg af Angst og Samvittighedsnag synker hun afmægtig om. Der er ikke andet for Fernandez at gøre end at køre hende hjem til hendes Forældre, skønt han er rasende over den uhyggelige Afslutning paa Festen.

I nogle Dage maa Anita holde Sengen. Hun har høj Feber og fantaserer uafladelig om et Par glødende Øjne, der stirrer paa hende. Lægen forbyder hende at gaa paa Fabriken foreløbig. Hendes Nerver er meget angrebne, og det er ganske nødvendigt, at hun holder sig i fuldkommen Ro i nogen Tid.

Paa Fabriken gaar alt sin vante Gang. Den eneste, der savner Anita, er Schmalensky, og han skjuler sin Sorg i sit Hjerte. Fernandez skænker hende ikke en Tanke

mere. Han har fundet sig en ny Veninde, der fuldstændigt optager ham. Det er „Kolibrien", som Delmart har sendt hen paa Fabriken med en Anmodning til Fernandez om at skaffe hende noget Arbejde, da han selv ikke er ved Mønt for Tiden. Fernandez opfylder gerne sin Vens Ønske og lader hende faa den sygemeldte Anitas Plads. „Kolibrien" viser sig ikke utaknemlig overfor sin Velgører, og denne priser Skæbnen, som har spillet ham en æggende og imødekommende Kvinde i Hænde som en Slags Ers atning for den knibske og hysteriske Anita.

Anita er imidlertid kommen sig nogenlunde og vil til at begynde paa Fabriken igen. Da modtager hun et koldt og hjerteløst Brev fra Fernandez, hvori han meddeler hende, at hendes Plads paa Fabriken er optaget — og raader hende til at opsøge Kunstmaler Delmart, der jo gerne vil have hende til Model.

Anita bliver fortvivlet og ved ikke sine levende Raad. Hun synes, det vil være en Nedværdigelse for hende at gaa ind paa Fernandez Forslag; men paa den anden Side

er det nødvendigt, at hun kommer til at tjene nogle Penge. Hun har hørt Klager og Bebrejdelser nok fra Forældrene i den Tid, hun ikke har kunnet arbejde. Hun kaster derfor alle Skrubler over Bord og gaar op til Delmart, som med Glæde tager mod hendes Tilbud om at staa Model til et Salome-Billede. Noget genert iføer hun sig saa Salomes lette Klædebon, og Maleren viser hende den Stilling, hun skal indtage Da forekommer det pludselig Anita, at Johannes-Billede, der ligger foran hende, har Schmalenskys Træk og at dets Øjne er rettet mod hende med det paa en Gang smertelige og bebrejdende Blik, som allerede t dligere har fyldt hende med Rædsel. Hun bliver helt ude af sig selv ved Synet og er ikke til at formaa til at fortsætte med Arbejdet — men tager hurtigt sit Tøj paa og forlader den uforstaaende Delmart.

Anita beslutter sig til at gaa den tunge Gang hen paa Cigaretfabriken og gøre et sidste Forsøg paa at faa noget Arbejde der. Direktør Moreno fatter da ogsaa Med-

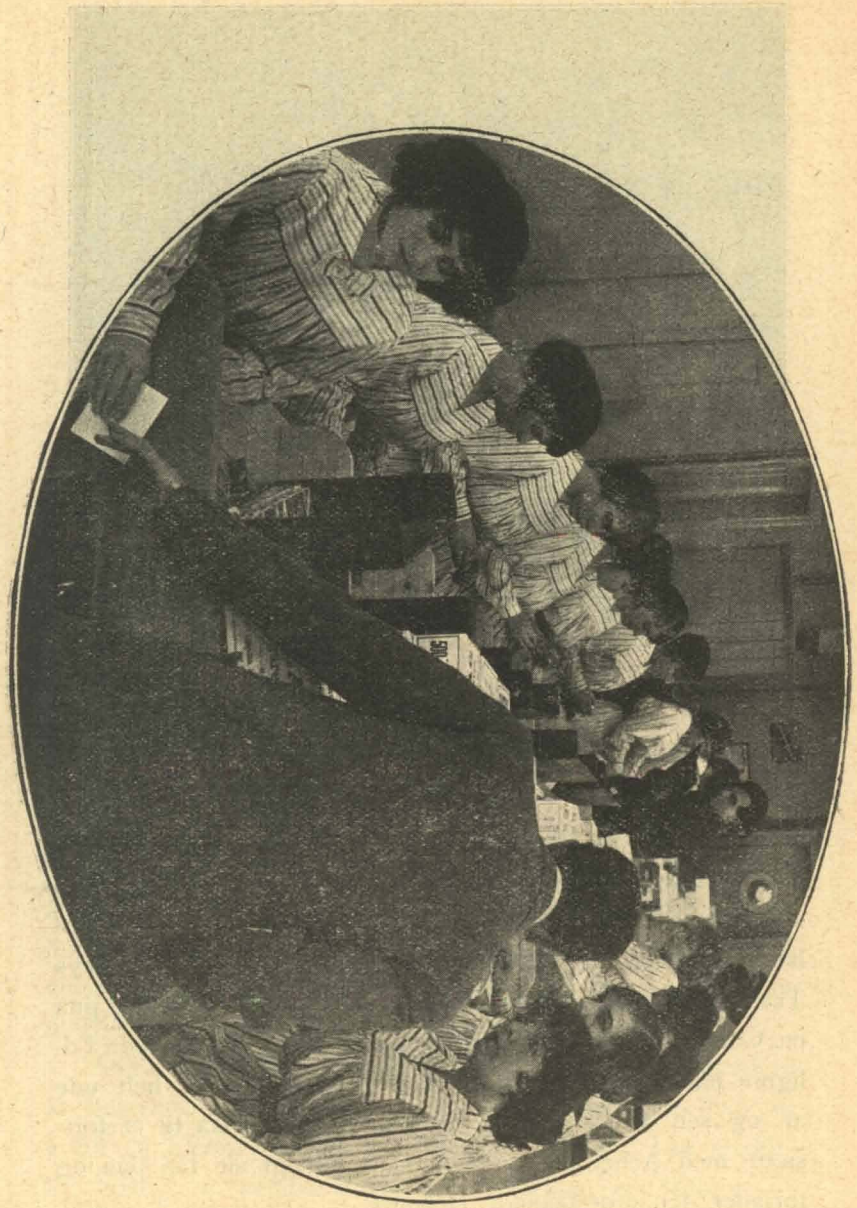

lidenhed med hende og lover hende, at hun skal faa sin gamle Plads igen.

Schmalensky, hvem det skærer i Hjertet at se Anita tigge om Arbejde, beder hende endnu en Gang om at blive hans Hustru, — men hun ryster sørgmodigt paa Hovedet. Hun mener, at hun har forvoldt ham alt for megen Sorg til, at han vil kunne blive lykkelig med hende.

I Arbejdssalen maa „Kolibrien" til sin store Harme afstaa sin Plads til Anita, som straks efter tilfældig finder et Brev fra Fernandez, af hvilket hun bliver klar over det Forhold, der bestaar mellem ham og „Kolibrien". Denne opdager, at Anita, som hun betragter som en farlig Rivalinge, har læst Brevet, og styrter sig rasende over hende. Det kommer ligefrem til en Kamp mellem de to Kvinder, og under denne rammes „Kolibrien" af et Knivstik i Skulderen. Hun bliver baaret ud, og Anita, der er højst ulykkelig over det skete, bliver vist bort fra Fabriken.

„Kolibrien"s Saar er ganske ufarligt, og hun kommer sig hurtigt. Men paa Fabriken vil hun ikke mere, og

hendes Magt over Fernandez er da ogsaa saa stor, at hun har let ved at faa ham overtalt til at indrette en Lejlighed til hende i Byen.

Det er ikke lykkedes Anita at faa nogen Beskæftigelse, siden hun kom bort fra Fabriken. Hendes Moder viser hende saa en Dag et Avertissement om en ung Pige, der kan faa Plads Lindegade 16, 2. Sal. Anita følger Moderens Raad — uden at have Anelse om, at det er „Kolibrien", der søger Pige. Da hun kommer derop, har der netop fundet et voldsomt Opgør Sted mellem Fernandez og hans Elskerinde. Han har i heftige Ord bebrejdet hende den vanvittige Ødselhed, hun udviser, og hun er bleven fuldstændig hysterisk og har truet ham paa Livet. Fernandez skal lige til at gaa, da Anita bliver vist ind. Det uventede Møde med den Mand, der er Skyld i al hendes Ulykke, virker saa stærkt paa hende, at hun synker afmægtig om. „Kolibrien", hvis Blod endnu er i Kog efter den stormende Scene med Fernandez, kommer til og ser ham staa bøjet over den Kvinde, som hun hader. I afmægtigt Raseri griber hun en Revolver og retter den mod Anita. Fernandez vil styrte sig over Furien for at fravriste hende Revolveren — men for sent. Skuddet gaar af, og han styrter til Jorden, ramt i Hjertet af den Kugle, der var tiltænkt Anita.

Et Øjeblik efter kommer Politiet til — og sammen med dem Schmalensky, der har set Anita gaa op i Huset og har ventet udenfor. Varsomt fører han hende ud, — og først nu forstaar hun, hvor stor og uegennyttig hans Kærlighed til hende er. Hun lover sig selv, at al hendes Stræben skal gaa ud paa at gøre den Mand lykkelig, som har lidt saa meget for hendes Skyld, — og inden de gaar hjem til hans gamle, blinde Moder, har hun lovet ham at blive hans Hustru.

Optaget af
Nordisk Films Co.
C. L. MARCUS
KØBENHAVN B.
№14

3376.
DET DANSKE FILMMUSEUM

C i g a r e t p i g e n.

Af

Richard Jäger.

Personerne:

Anesto Moreno, Direktør for en Cigaretfabrik...	Herr Franz Skondrup
Fernandez, hans Søn.....	Herr Robert Schmidt
Schmalensky, Formand paa Fabrikken.....	Herr Knud Rassow
Ina Schmalensky, hans Moder.....	Fru Marie Dinesen
Anita Lorgas, Cigaretarbejderske.....	Fru Karan Sandberg
Carmen, kaldet "Kolibrien".....	Frk. Stella Lind
Pedro Delmart, Kunstmaler.....	Herr Torben Meyer

Paa Direktør Morenos store Cigaretfabrik, der beskæftiger Hundreder af Kvinder, arbejder ogsaa den unge - og usædvanlig smukke Anita Lorgas. Anita har tidligt lært at vide, hvad det vil sige at være født paa Livets Skyggeside. Allerede som Barn har hun maattet være ude blandt fremmede for at tjene Penge, og nu, - da hun er voksen, - er det hovedsagelig hende, der opretholder Hjemmet og forsørger sin gamle, udslidte Moder og sin fordrukne Fader. De eneste Mennesker, hun omgaas, er hendes blinde Tante og hendes Fætter, Polakken Schmalensky, der er lidenskabeligt forelsket i hende. Anita sætter megen Pris paa sin Fætter, - men hun elsker ham ikke, - og naar hun alligevel halvt om halvt har givet ham sit Ja, er det dels af Medlidenhed med den alvorlige og kejtede Mand og dels, fordi hun endnu ikke har truffet nogen anden, der har faaet hendes Hjerte til at banke.

Saa sker det en Dag, at hun lærer Fernandez Moreno at kende. Fernandez, der er Direktør Morenos eneste Søn, har paa Fabrikken allerede tidligere lagt Mærke til Anita, hvis fremmedartede Skønhed har gjort et stærkt Indtryk paa ham, men han har hidtil ikke kunnet finde Lejlighed til at nærme sig den tilbageholdne unge Pige. Da Tilfældet nu fører ham sammen med hende, griber han straks Chancen og forklarer hende i glødende Ord, hvilket Indtryk hun har gjort paa ham - og hvor lykkelig hun vil gøre ham, hvis hun vil give ham Lov til at lære hende nærmere at kende. Anita, der føler sig svag og usikker over for den unge, elegante Verdensmand, som er en absolut

Kontrast til den klodsede Schmalensky, har ikke Mod til at vise ham tilbage. Hun aner jo ikke, at Fernandez i Virkeligheden er en samvittighedsløs Slyngel, der trods sin unge Alder allerede har haft et Utal af Elskovsæventyr, og som uden Skrupler støder en Kvinde fra sig, saa snart han er begyndt at blive ked af hende. Men for Anita staar han som Indbegrebet af Skønhed og Godhed. Hun kan ikke andet end føle sig stolt og smigret over at vide sig elsket af en Mand, der staar saa højt over hende i social Henseende, - og da han en Dag anmoder hende om et Stævnemøde, faar han ikke Afslag.

Schmalensky, der er Formand paa Morenos Fabrik, mærker snart, at Anita er ved at glide fra ham. Han advarer hende mod at indlade sig med den letsindige Fernandez - og bønfalder hende om at blive hans, - Schmalenskys - Hustru, saa han kan sikre hende mod alle Efterstræbelser. Anita siger bedrøvet, at hun er ked af at forvolde ham Sorg, - men gifte sig med ham kan hun ikke, da hun ikke elsker ham.

Samme Aften mødes hun med Fernandez, - og paa en Kafè træffer de sammen med en af hans Venner, Kunstmaler Delmart og dennes Veninde og Model, en meget livlig ung Dame, der er bedst kendt under Navnet "Kolibrien". Schmalensky er imidlertid fulgt efter dem og med Sorg i Hjertet ser han Anita - glad og løssluppen i det muntre Selskab. Kunstmaleren er meget betaget af Anita og tigger hende om at staa Model for ham. Han har længe tænkt paa at male et Salome-billede, - men først nu mener han at have fundet den Kvinde, han kunde tænke sig at bruge som Model til Billedet. Anita ryster lo-ende paa Hovedet. At staa Model var det sidste, hun kunde tænke sig at gøre.

Da Stemningen er paa sit højeste, ser Anita pludselig Schmalenskys sorgfulde og bebrejdende Øjne rettet mod sig fra Portiererne, der hænger for Døren til Restauranten. Hun farer op med et Skrig.

De andre, der ikke har set noget og derfor ikke forstaar Grunden til hendes Ophidselse, søger at berolige hende og overbeviser hende om, at der ikke staar nogen skjult bag Portiererne. Efterhaanden falder hun saa atter til Ro og deler snart de andres Anskuelse, at det er hendes Nerver, der har spillet hende et Puds.

Men da viser Synet sig atter for hende. Den nu Gang ser hun Schmalenskys blege Ansigt presset mod Vinduesruden - og syg af Angst og Samvittighedsnag synker hun afmægtig om. Der er ikke andet for Fernandez at gøre end at køre hende hjem til hendes Forældre, skønt han er rasende over den uhyggelige Afslutning paa Festen.

I nogle Dage maa Anita holde Sengen. Hun har høj Feber og fantaserer uafladelig om et Par glødende Øgne, der stirrer paa hende. Lægen forbyder hende at gaa paa Fabrikken foreløbig. Hendes Nerver er meget angrebne, og det er ganske nødvendigt at hun holder sig i fuldkommen Ro i nogen Tid.

Paa Fabrikken gaar alt sin vante Gang. Den eneste, der savner Anita, er Schmalensky, og han skjuler sin Sorg i sit Hjerte. Fernandez skænker hende ikke en Tanke mere. Han har fundet sig en ny Veninde, der fuldstændigt optager ham. Det er "Kolibrien", - som Delmart har sendt hen paa Fabrikken med en Anmodning til Fernandez om at skaffe hende noget Arbejde, da han selv ikke er ved Mønt for Tiden. Fernandez opfylder gerne sin Vens Ønske og lader hende faa den sygemeldte Anitas Plads. "Kolibrien" viser sig ikke utaknemlig over for sin Velgører, og denne priser Skæbnen, som har spillet ham en æggende og imødekommende Kvinde i Hænde som en Slags Erstatning for den knibske og hysteriske Anita.

Anita er imidlertid kommen sig nogenlunde og vil til at begynde paa Fabrikken igen. Da modtager hun et koldt og hjerteløst Brev fra Fernandez, hvori han meddeler hende, at hendes Plads paa Fabrikken er optaget - og raader hende til at opsøge Kunstmaler Delmart,

der jo gerne vil have hende til Model.

Anita bliver fortvivlet og ved ikke sine levende Raad. Hun synes, det vil være en Nedværdigelse for hende at gaa ind paa Fernandez Forslag; - men paa den anden Side er det nødvendigt, at hun kommer til at tjene nogle Penge. Hun har hørt Klager og Bebrejdelser nok fra Forældrene i deh Tid, hun ikke har kunnet arbejde. Hun kaster derfor alle Skrupler over Bord og gaar op til Delmart, som med Glæde tager mod hendes Tilbud om at staa Model til et Salome-billede. Noget genert ifører hun sig saa Salomes lette Klædebon, og Maleren viser hende den Stilling, hun skal indtage. Da forekommer det pludselig Anita, at Johannes-hovedet, der ligger foran hende, har Schmalenskys Træk og at dets Øjne er rettet mod hende med det paa en Gang smertelige og bebrejdende Blik, som allerede tidligere har fyldt hende med Rædsel. Hun bliver helt ude af sig selv ved Synet og er ikke til at formaa til at fortsætte med Arbejdet - men tager hurtigt sit Tøj paa og forlader den uforstaaende Delmart.

Anita beslutter sig til at gaa den tunge Gang hen paa Cigaretfabrikken og gøre et sidste Forsøg paa at faa noget Arbejde der. Direktør Moreno fatter da ogsaa Medlidenhed med hende og lover hende, at hun skal faa sin gamle Plads igen.

Schmalensky, hvem det skærer i Hjertet at se Anita tigge om Arbejde, beder hende endnu en Gang om at blive hans Hustru, - men hun ryster sørgmodigt paa Hovedet. Hun mener, at hun har forvoldt ham alt for megen Sorg til, at han vil kunne blive lykkelig med hende.

I Arbejdssalen maa "Kolibrien" til sin store Harme afstaa sin Plads til Anita, - som straks efter tilfældig finder et Brev fra Fernandez, af hvilket hun bliver klar over det Forhold, der bestaar mellem ham og "Kolibrien". Denne opdager, at Anita, som hun betragter som en farlig Rivalinde, har læst Brevet - og styrter sig

rasende over hende. Det kommer ligefrem til en Kamp mellem de to Kvinder, - og under denne rammes "Kolibrien" af et Knivstik i Skulderen. Hun bliver baaret ud, og Anita, der er højst ulykkelig over det skete, bliver vist bort fra Fabrikken.

"Kolibrien"s Saar er ganske ufarligt, og hun kommer sig hurtigt. Men paa Fabrikken vil hun ikke mere, og hendes Magt over Fernandez er da ogsaa saa stor, at hun har let ved at faa hans overtalt til at indrette en Lejlighed til hende i Byen.

Det er ikke lykkedes Anita at faa nogen Beskæftigelse, siden hun kom bort fra Fabrikken. Hendes Moder viser hende saa en Dag et Avertissement om en ung Pige, der kan faa Plads Lindegade 16 2. Anita følger Moderens Raad - uden at have Anelse om, at det er "Kolibrien", der søger Pige. Da hun kommer derop, har der netop fundet et voldsomt Opgør Sted mellem Fernandez og hans Elskerinde. Han har i heftige Ord bebrejdet hende den vanvittige Ødselhed, hun udviser, - og hun er bleven fuldstændig hysterisk og har truet ham paa Livet. Fernandez skal lige til at gaa, da Anita bliver vist ind. Det uventede Møde med den Mand, der er Skyld i al hendes Ulykke, virker saa stærkt paa hende, at hun synker afmægtig om. "Kolibrien", hvis Blod endnu er i Kog efter den stormende Scene med Fernandez, kommer til og ser ham staa bøjet over den Kvinde, som hun hader. I afmægtigt Raseri griber hun en Revolver og retter den mod Anita. Fernandez vil styrte sig over Furien for at fravriste hende Revolveren - men for sent. Skuddet gaar af, - og han styrter til Jorden, - ramt i Hjertet af den Kugle, der var tiltænkt Anita.

Et Øjeblik efter kommer Politiet til - og sammen med dem Schmalensky, der har set Anita ga op i Huset og har ventet udenfor. Varsomt fører han hende ud, - og først nu forstaar hun, hvor stor og uegennyttig hans Kærlighed til hende er. Hun lover sig selv, at al

hendes Stræben skal gaa ud paa at gøre den Mand lykkelig, som har lidt saa meget for hendes Skyld, - og inden de gaar hjem til hans gamle, blinde Moder, har hun lovet ham at blive hans Hustru.

oooooooooooOOOoooooooooo

NORDISK·FILMS·COMPAGNI·
COPENHAGEN

Das Zigarettenmädel.

Drama aus dem spanischen Volksleben in drei Akten.

Von Richard Jäger.

Diaz Cascajo ist als Aufseher in der Zigarettenfabrik des reichen Don Rostredo beschäftigt. Zu den Arbeiterinnen, die unter seiner Aufsicht stehen, gehört auch Dolores, seine Kusine, ein dunkeläugiges, reizendes Mädchen. In einem Heim aufgewachsen, das durch die Trunksucht des Vaters zerrüttet ist, hat sie ihre freie Zeit seit langen Jahren bei ihrem Vetter Cascajo und dessen blinder, unendlich gütiger Mutter verbracht und im Hause der Verwandten so viel Sonnenschein, Liebe und Teilnahme gefunden, dass es ihr und den Ihren als selbstverständlich gilt, dass sie dereinst als Cascajos Frau ein glückliches und gesichertes Dasein führen werde. Da lernt Dolores auf einem Ausflug den Sohn ihres Fabrikherrn, den flotten, leichtlebigen Fernando, näher kennen. Von diesem Augenblick an verändert sich ihr Wesen. Sie behandelt ihren Vetter kühl und abweisend und fühlt sich durch seine ehrliche Werbung eher bedrückt als erfreut. In dieser Stimmung fällt es Fernando leicht, das schöne Mädchen sich zu erobern. Er nimmt sie mit sich in ein elegantes Restaurant, wo sie auch die Bekanntschaft seines Freundes Gonzales macht. Der junge Kunstmaler, der sich in Begleitung der schlanken, rassigen Luz befindet, beschäftigt sich ausschliesslich mit Dolores. Sie und keine andere soll ihm für sein geplantes Salome-Bild Modell stehen. Heiter fliessen so die Stunden dahin. Dolores berauscht sich an der Bewunderung so vornehmer, gesellschaftlich überlegener Männer. Immer mehr verblasst die Erinnerung an Cascajos treuere und bessere Zuneigung.

Diaz hat mit dem Scharfsinn der Eifersucht längst erkannt, auf welchen gefährlichen Weg Dolores durch ihre unbedachte Leidenschaft geraten ist. Seitdem sie der Verführung des Herrensohnes zu erliegen droht, hat Diaz sie unablässig beobachtet. So kommt es, dass Dolores in ihm ihr lebendiges böses Gewissen sieht und nur mit Grauen und

Angst an ihn denkt. Zum Entsetzen steigert sich jedoch ihre Furcht, als sie sein düsteres Antlitz in dem Restaurant plötzlich vor sich sieht und zwar gerade in einem Augenblick, da Fernandos Liebkosungen ihr den letzten Rest von Stolz und Trotz rauben. Nur mit Mühe beruhigt der junge Mann das aufgeregte Mädchen, das vollends zusammenbricht, als Cascajo ihr noch einmal und noch unheimlicher am Fenster erscheint. Völlig gebrochen wird sie nach Hause gebracht. Der Arzt verordnet eine lange Bettruhe. Dolores muss der Fabrik fern bleiben. Fernando entschwindet ihrem Gesichtskreis, nur Diaz Cascajos Antlitz quält sie noch jetzt im Traum und im Wachen. Noch ehe das Mädchen wiederhergestellt ist, wird es von den Eltern zur Arbeit geschickt. In die Fabrik kann sie nicht mehr zurück; denn dort hat Luz, Fernandos neuer Schützling, ihrem Platz bereits eingenommen, also ergreift sie nun Gonzales Angebot, ihm Modell zu stehen, mit tausend Freuden. Aber als sie, in schimmernde Schleier gehüllt, vor den Maler hintritt und dieser ihr das in Wachs nachgebildete blutige Haupt Johannes des Täufers in die Hände gibt, verwandeln sich ihr die fremden Züge in die wohlbekannten ihres Vetters Cascajos. Dolores stösst einen entsetzten Schrei aus und lässt die Schüssel fallen, dass ihr das abgeschlagene Haupt vor die Füsse rollt. War sie wieder auf unrechtem Wege, dass sie so bestraft wurde? Dolores flüchtet und versucht noch einmal in der Fabrik, ihrer alten Arbeitsstätte, ihr Heil. Flehentlich trägt sie ihre Bitte dem alten Fabrikherrn vor, der sich auch schliesslich rühren lässt und Cascajo mit der Unterbringung der Arbeiterin betraut. Noch einmal beschwört Diaz die Kusine, ihr armseliges Leben mit dem besseren, würdigeren an seiner Seite umzutauschen Traurig schüttelt Dolores den Kopf und folgt dem Aufseher in den Saal, wo sie ihren Platz durch Luz besetzt findet. Luz muss der Rivalin weichen. Grollend verlässt sie ihren Stuhl, Dolores mit giftigem Blicke messend. Als diese sich an ihre Arbeit machen will, entdeckt

sie einen Brief in ihrem Fach. Es sind ein paar verliebte Zeilen Fernandos an Luz. Dolores fühlt einen scharfen Stich im Herzen. Betrogen, belogen, das alte Lied--aber ihr Blut peitscht es zu wilden Wogen empor! Mit zitternden Händen wickelt sie in das verräterische Papier ein haarscharfes Messer. Cascajo hat inzwischen den Saal verlassen, und diesen Augenblick benutzt Luz, um ihrem Zorn Luft zu machen. Sie sei auch nicht ohne Einfluss, höhnt sie, und werde sich schon zu rächen wissen. Dabei greift sie nach dem Brief. Er steckt nicht in ihrem Busenlatz, er befindet sich in den Händen Dolores'! Wüste Schimpfreden ausstossend, wirft sich das Mädchen auf ihre Feindin. Im nächsten Moment, sinkt sie schreiend zurück. Rotes Blut tropft aus ihrem Mieder. Ausser sich über die Kränkungen, die sie über sich ergehen lassen musste, hat Dolores ihre Rache ausgeführt. Sie wird mit Schimpf und Schande aus der Fabrik gewiesen, während sich Fernando leidenschaftlich über die Verwundete wirft. Dies und der traurig vorwurfsvolle Blick, mit dem ihr Cascajo folgt, ist alles, was sie an Erinnerungen mit heimbringt. Während sie verzweifelt und hoffnunglos eine neue Beschäftigung sucht, richtet Fernando der wiederhergestellten Luz eine elegante Wohnung ein, um sehr bald diesen Schritt zu bereuen. Denn Luz entwickelt recht kostspielige Launen, ohne ihn mit ihrem kalten, herausfordernd dreisten Wesen so zu beglücken, wie er es von ihr erwartete. Die Folgen sind endlose Streitigkeiten um Bagatellen. Zuletzt empfinden die Beiden nur noch Hass füreinander. Zu dieser Zeit entdeckt Dolores in der Zeitung ein Inserat, durch welches eine Zofe für ein vornehmes Haus gesucht wird. Sie entschliesst sich, dort nachzufragen und begegnet auf ihrem Wege Cascajo. Dieser, der sie noch immer liebt, bittet sie von neuem, seine Frau zu werden, erhält aber auch diesmal nur ein wehmütiges Kopfschütteln als Antwort. Heimlich folgt er ihr dann von ferne. Als Dolores vor die neue Herrschaft geführt wird, sieht

sie sich zu ihrem Schrecken Fernando gegenüber. Demütigung über Demütigung! Luz ist es also, die sie bedienen soll! Kaum hat Fernando das Mädchen erkannt, als er es auch an sich reisst und wie ein Verzweifelter sich an sie klammert. Wenige Sekunden zuvor hat er Luz die Pistole aus der Hand gewunden, mit der sie hohnlächelnd spielte-- nun hält er das Mädchen in den Armen, die alles das besitzt, was Luz fehlt, Gemüt und Innigkeit. Aber Dolores wehrt sich gegen seine Liebkosungen und macht sich schliesslich mit einem Schreckensruf frei. Vor ihr steht Luz, die Schusswaffe in der Hand. Fernando stürzt sich auf sie, ein kurzes Ringen, dann geht der Schuss los und trifft den Mann in die Brust. In diesem Augenblick betritt auch Cascajo das Zimmer, der von den entsetzten Hausbewohnern herbeigerufen wurde. Weder er noch ein anderer kann hier helfen. Fernando ist tot, und seine bleiche Mörderin lässt sich stumm und bewegungslos abführen. Cascajo aber denkt an eine Stunde, da er das Messer schon erhoben hatte, um den Mann niederzustechen, der ihm sein Liebstes stahl, und nur die Erinnerung an seine blinde, hilflose Mutter ihn davon abhielt. Nun hat ein grösserer Richter das Urteil über die Schuldigen gesprochen, und Dolores, die wie von einem fremden Banne erlöst ist, folgt dem Freunde willig und freudig in sein trauliches, friedevolles Heim.

oooooooooOOOoooooooooo

sie sich zu ihrem Schrecken Fernando gegenüber. Demütigung über Demütigung! Nun ist es also, die sie büßenen soll! Kaum hat Fernando das Mädchen erkannt, als er es auch an sich reißt und wie ein Verzweifelter sich an sie klammert. Wenige Sekunden zuvor hat er Lua die Pistole aus der Hand gewunden, mit der sie höhnischend spielte--- nun hält er das Mädchen in den Armen, die alles das besitzt, was Lua fehlt, Gemüt und Innigkeit. Aber Dolores wehrt sich gegen seine Liebkosungen und macht sich schließlich mit einem Schreckensruf frei. Vor ihr steht Lua, die Schwarzwälle in der Hand. Fernando stützt sich auf sie, ein kurzes Ringen, dann geht der Schuss los und trifft den Mann in die Brust. In diesem Augenblick betritt auch Cascajo das Zimmer, der von den entsetzten Hausbewohnern herbeigerufen wurde. Weder er noch sie [illegible] helfen. Fernando ist tot, und seine blicklose [illegible] stumm und bewegungslos abführen. Cascajo aber [illegible] da er das Messer schon erhoben hatte, um den Mann [illegible], der ihm sein Liebstes stahl, und nur die Erinnerung an seine blinde, hilflose Mutter hat davon abhielt. Nun hat ein größerer Richter das Urteil über die Schuldigen gesprochen, und Dolores, die wie von einem Fremden Banne erlöst ist, folgt dem Freunde willig und freudig in sein traulichen, friedevolles Heim.

NORDISK·FILMS·COMPAGNI·
KOPENHAGEN

oooooooooooooooooooooo

La cigaretteuse.

Drame en trois actes
par
Richard Jäger.

Personnages:
Anesto Moreno, directeur d'une manufacture de cigarettes
Fernandez, son fils
Schmalensky, chef d'atelier à la manufacture
Ina Schmalensky, sa mère.
Anita Lorgas, cigaretteuse
Carmen, surnommée "l'Oiseau-Mouche"
Pedro Delmart, artiste peintre.

Parmi les nombreuses femmes qui travaillent dans la manufacture de cigarettes du directeur Anesto Moreno se trouve aussi la belle Anita Lorgas. Anita a appris de bonne heure ce que cela veut dire d'être né du mauvais côté de la vie. Déjà comme enfant il lui fallait gagner son pain, et à présent qu'elle est grande, c'est elle qui doit gagner aussi le pain de sa vieille mère et de son père ivrogne; enfin pourvoir aux besoins de toute la maison. Les seules personnes qu'elle fréquente sont sa tante aveugle et son cousin le polonais Schmalensky qui l'aime passionnément. Anita estime beaucoup son cousin mais elle ne l'aime pas, et si elle lui a tout de même donné un peu d'espérance, c'est parcequ'elle a pitié de cet homme sérieux et maladroit, et aussi parcequ'elle n'a pas encore rencontré un autre qui ait fait battre son coeur.

Un beau jour elle rencontre Fernandez Moreno, l'unique fils du directeur Moreno. Depuis longtemps il a remarqué Anita, dont la beauté singulière fait une grande impression sur lui mais jusqu'à présent il n'a pas trouvé une occasion pour s'approcher de la jeune fille si réservée. Lorsque le hasard les rapproche, il saisit de suite la change qui se présente et lui déclare en mots brûlants quelle impression elle a fait sur lui, et comme il sera heureux si elle lui permet de faire plus ample connaissance avec elle. Anita

se sent faible et hésitante vis à vis de cet homme du monde qui est tout le contraire du lourd Schmalensky et elle n'a pas le courage de le repousser. Elle ne sait pas que Fernandez est en vérité un mauvais garnement sans scrupules, qui malgré sa jeunesse a eu d'innombrables amourettes et qui, sans scrupules quitte une femme, quand elle ne lui plaît plus. Pour Anita il est tout ce qu'il y a de beau et de bon.Elle se sent fière d'être aimée d'un homme, d'une situation beaucoup plus élevée que la sienne, et un jour qu'il lui demande un rendez-vous elle le lui accorde.

Schmalensky, qui est chef d'atelier à la manufacture de Moreno, remarque bientôt qu'Anita est près de lui échapper. Il la prévient de ne pas s'engager à Fernandez, et la supplie de devenir sa femme afin qu'il puisse la mettre à l'abri des poursuites du jeune Moreno. Mais Anita répond avec chagrin, qu'elle regrette énormement de lui causer de la peine mais qu'elle ne peut pas l'épouser, car elle ne l'aime pas.

Le même soir elle rencontre Fernandez, et dans un café ils trouvent quelques amis de lui , L artiste peintre Delmart et l'amie et modèle de celui-ci, une jeune dame très légère, bien connue sous le nom "l'Oiseau-Mouche". Cependant Schmalensky les suivis et tout affligé il voit Anita joyeuse et relachée parmi la société animée. L'artiste peintre est très éprise d'elle et la supplie de poser pour lui. Il s'est depuis longtemps proposé de peindre une Salomé, mais c'est seulement maintenant qu'il pense aavoir trouvé.la femme qui lui convient comme modèle pour son tableau. Anita rit et secoue la tête. De poser, -c'est la dernière chose qu'elle fera. -

Lorsque la gaîté est à son apogée Anita aperçoit tout à coup les yeux reprochants et douloureux de Schmalensky fixés sur elle par le rideau de la porte du restaurant. Elle

sursaute en poussant un cri. Les autres qui n'ont rien vu ne comprennent pas la raison de son exaltation et cherchent à la calmer et à lui faire comprendre qu'il n'y a personne derrière les rideaux. Peu à Mpeu elle se calme et croit très vite ,elle aussi, que ce sont ses nerfs qui l'ont abusée.

Mais alors la vision se remontre à elle, Cette fois elle voit le visage pâle de Schmalensky pressé contre la vitrine, et malade de peur et de remords elle perd connaissance. Il ne reste pour Fernandez qu'à la faire transporter chez elle ,quoiqu'il soit furieux de cette désagréable termination de la soirée.

Pendant plusieurs jours Anita doit garder le lit. Elle a la fièvre ,et dans son délire elle voit tout le temps deux yeux flamboyants qui se fixent sur elle. Le médecin lui défend provisoirement d'aller à la fabrique. Ses nerfs sont attaqués et il est nécessaire qu'elle garde la chambre et reste tranquille pendant quelque temps.

À la fabrique tout se passe comme à l'ordinaire. Le seul à qui Anita manque est Schmalensky, et il cache sa douleur dans son coeur. Fernandez ne pense plus guère à elle. Il a trouvé une nouvelle amie dont il est tout occupé. C'est "l'Oiseau- Mouche" que Delmart a envoyée à la fabrique en demandant à Fernandez Mde lui procurer du travail, car il n'a pas d'argent pour le moment. Fernandez rend volontiers à son ami le service demandé et il donne la place vacante d'Anita à"l'Oiseau- Mouche", qui se montre très reconnaissante envers son bien faiteur, et celui- ci remercie la destinée qui lui a mis entre les mains une femme piquante et séduisante, au lieu d'Anita si réservée et hystérique.

Cependant Anita guérit et veut reprendre son travail à la fabrique. Mais elle reçoit une lettre cruelle et froide de Fernandez, par laquelle il l'informe que sa place à la fabrique est occupée, et il lui conseille d'aller trouver l'artiste-peintre

Delmart, qui voudrait l'avoir comme modète.

Anita est désespéré et ne sait que faire. Il lui semble que ce serait une dégradation pour elle d'accepter la proposition de Fernandez, -- mais d'autre part il est nécessaire qu'elle gagne de l'argent. Elle a entendu assez de reproches et de plaintes de ses parents pendant le temps qu'elle n'a pas pu travailler. Alors elle jette toutes ses hésitations de côté, va trouver Delmart qui l'accepte avec joie comme modèle pour sa Salomé. Un peu génée elle se revêt du costume léger de Salomé et le peintre lui montre la position qu'elle doit prendre. Mais tout à coup il semble à Anita que la tête de Jean qu'elle voit devant elle a les traits de Schmalensky et que les yeux se fixent sur elle avec un regard à la fois douloureux et reprochant; ce regard qui une fois déjà l'a remplie de terreur. Elle est tout à fait hors d'elle de cette vision et refuse de continuer sonr travail. Elle s'habille très vite et quitte Delmart, qui n'y comprend rien du tout.-

Anita se décide à se rendre à la fabrique pour faire un dernier essai d'y obtenir du travail. Le directeur Moreno a pitié d'elle et lui promet, qu'elle aura son ancienne place.

Schmalensky, qui a le coeur blessé de voir Anita mendier du travail, lui demande encore une fois de devenir sa femme, mais elle secoue chagrinée la tête. Il lui semble qu'elle lui a fait trop de peine pour qu'il puisse être heureux avec elle.

Dans l'atelier l'Oiseau-Mouche malgré sa fureur doit céder sa place à Anita qui immédiatement après trouve une lettre de Fernandez par laquelle elle comprend les relations qui existent entre celui-ci et l'Oiseau-Mouche, cette dernière découvre qu' Anita, qu'elle considère comme une rivale dangereuse, a lu la lettre, et se précipite tout à fait furieuse sur elle. Une lutte a lieu entre les deux femmes, et pendant cette lutte l'Oiseau-Mouche est frappée d'un coup de couteau. On l'emporte, et Anita

toute malheureuse de ce qui s'est passé, est chassée de la fabrique.

La blessure de l'Oiseau- Mouche n'est pas dangereuse; et elle se guérit vite. Mais elle ne veut plus aller à la frique et sa puissance sur Fernandez est si grande, qu'elle peut facilement le persuader de prendre un appartement pour elle dans la ville.

Anita n'a pas réussit à trouver du travail, depuis qu'elle a été chassée de la fabrique. Sa mère lui montre un jour une annonce dans laquelle on demande une jeune fille au No. I6 Avenue des Tilleuls. Anita suit le conseil de sa mère, sans soupçonner que c'est l'Oiseau- Mouche qui cherche une bonne. Lorsqu'elle arrive à l'endroit indiqué, une grande scène vient justement d'avoir lieu entre Fernandez et sa maîtresse, Il lui a reproché en mots furieux sa prodigalité énorme et elle de son côté, devient dans une crise d'hystérie, le menace de mort. Fernandez va sortir au moment où Anita entre. La rencontre avec l'homme qui est la cause de tout son malheur fait une telle impression sur elle, qu'elle tombe sans connaissance. L'Oiseau-Mouche, dont le sang est encore tout bouillant, voit Fernandez prendre soin de la femme qu'elle déteste. Hors d'elle de fureur elle prend un revolver et le dirige vers Anita. Fernandez se précipite sur elle pour lui arracher l'arme, mais trop tard. Le coup destiné à Anita, frappe Fernandez au coeur, et il tombe à terre inanimé.

Un moment après la police arrive, et en même temps Schmalensky, qui a vu Anita entrer dans la maison et a attendu devant la porte. Avec beaucoup d'attentions il la conduit dehors et ce n'est qu'à présent qu'elle comprend la grandeur et le désintéressement de Schmalensky. Elle se promet de faire tout son possible pour rendre heureux l'homme qui a tant souffert à cause d'elle, et avant d'arriver chez la vieille mère aveugle de Schmalensky, elle lui a promis d'être sa femme.

toute malheureuse de ce qui s'est passé, est chassée de la fabrique.

La blessure de l'Oiseau- Mouche n'est pas dangereuse; et elle se guérit vite. Mais elle ne veut plus aller à la fabrique et sa puissance sur Fernandez est si grande, qu'elle peut facilement le persuader de prendre un appartement pour elle dans la ville.

Anita n'a pas réussit à trouver du travail, depuis qu'elle a été chassée de la fabrique. Sa mère lui montre un jour une annonce dans laquelle on demande une jeune fille au No. 16 Avenue des Tilleuls. Anita suit le conseil de sa mère, sans soupçonner que c'est l'Oiseau- Mouche qui cherche une bonne. Lorsqu'elle arrive à l'endroit indiqué, une grande scène vient justement d'avoir lieu entre Fernandez et sa maîtresse. Il lui a reproché en mots furieux sa prodigalité énorme et elle de son côté, deviennent dans une crise d'hystérie. Le menace de mort. Fernandez va sortir en moment de la entre. La rencontre avec l'homme qui est [illegible] a malheur fait une telle impression sur elle, qu'elle [illegible] connaissance. L'Oiseau-Mouche, dont le sang est encore [illegible], voit Fernandez prendre soin de la femme qu'elle détesta. Hors d'elle de fureur elle prend un revolver et le dirige vers Anita. Fernandez se précipite sur elle pour lui arracher l'arme, mais trop tard. Le coup destiné à Anita, frappe Fernandez au coeur, et il tombe à terre inanimé.

Un moment après la police arrive, et en même temps Schmalensky, qui a vu Anita entrer dans la maison et a attendu devant la porte. Avec beaucoup d'attentions il la conduit ailleurs et ce n'est qu'à présent qu'elle comprend la grandeur et le désintéressement de Schmalensky. Elle se promet de faire tout son possible pour rendre heureux l'homme qui a tant souffert à cause d'elle, et avant d'arriver chez la vieille mère avengle de Schmalensky, elle lui a promis d'être sa femme.

NORDISK·FILMS·COMPAGNI·
COPENHAGEN